

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **B. R.**

skazanego z „art. 168 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.”,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 8 maja 2024 r., sygn. akt V Ka 59/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Płońsku

z dnia 29 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 456/19,

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego B. R., niezależnie od podniesionych zarzutów rażącego naruszenia prawa materialnego, zawarty został również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego

orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Wstrzymanie wykonania orzeczenia ma niewątpliwie charakter wyjątkowy, wprowadza bowiem odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (*vide* art. 9 k.k.w.), a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej, zaś sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do zastosowania tej szczególnej instytucji. Łączy się to bowiem z faktem, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć. Wprawdzie przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie formułuje przesłanek przemawiających za podjęciem takiej decyzji, jednakże od dawna utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie orzeczenia, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe skutki i w zasadzie nieodwracalne skutki. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę i charakter postawionych zarzutów kasacyjnych i ich widoczną już *prima facie* zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej skargi, gdyż w takiej sytuacji wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i nieodwracalne następstwa.

W świetle powyższych uwarunkowań, nie przesądzając oczywiście ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, które nastąpi po merytorycznym rozpoznaniu wniesionej przez obrońcę B. R. kasacji, na obecnym etapie postępowania nie zachodzą wystarczające przesłanki do zastosowania instytucji uregulowanej w art. 532 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy nie stwierdził bowiem wystąpienia, w realiach przedmiotowej sprawy, szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do wniosku, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki. Zresztą to sam skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu z formułowanymi w kasacji zarzutami przedstawić dodatkową argumentację i wykazać właśnie szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tychże zarzutów, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonej kary. W sprawie niniejszej wskazanym wymogom jednak nie sprostano,

skoro złożony wniosek nie został merytorycznie umotywowany. Same zaś zarzuty kasacji, wskazujące na rażące naruszenia prawa materialnego - dla ustalenia ich zasadności - muszą zostać szczegółowo przeanalizowane przez Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej. Rzecz jasna takiej gruntownej oceny nie można dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania niniejszej kasacji, w sytuacji, gdy omawiana skarga nie podnosi tego rodzaju uchybień oraz argumentów, które w sposób oczywisty, a więc bez potrzeby głębszego wnikania w całokształt materiałów sprawy, wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości, ewidentną ich zasadność.

Na marginesie zauważyć także należy, że w pisemnej odpowiedzi na tę kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako wręcz oczywiście bezzasadnej.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia z art. 532 § 1 k.p.k. Przedmiotowe postąpienie w żadnej mierze nie przesądza o trafności podniesionych w kasacji zarzutów i treści przyszłego rozstrzygnięcia.

Z tych wszystkich powodów, orzeczono, jak na wstępie.

ł.n

r.g.